

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Defensio Abbatiæ Imperialis S. Maximini

Zyllesius, Nicolaus

Treveris, 1638

Sectio II. Probatur eadem Exemptio ex Pontificum & Imperatorum
Rescriptis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14268

declarauit S. Henricus ante sexcentos & plures annos, dum in Diplomate Triburienſi, quod habes sub Num. 20. agens de hoc Monasterio dicit: *Apostolicam Sedem, cui idem locus sacratissimus sub antiquis temporibus Constantini Imperatoris & Helene Matris illius addictus esse dignoscitur, fiducialiter appellant.* Et vero, cum certum sit, hoc & superioribus ſæculis dictum ſacrum locum ita ſemper exemptionum fuſſe, & Pontifices omnes, qui de præfata exemptione loquuntur, eam ante multa ſæcula factam ſupponant, nec villa de contrario extet memoria, iudicium aut monumentum, pro certo habendum eſt, exemptionem præfati ſacri loci, cum ipſo initium omnino cepiſſe, & hoc Abbas Sancti Maximini in antiquissima poſſeſſione conſtitutus ſemper tuebitur, donec aliud probetur, quod nemo adhuc non modò præſtitit, ſed nec tentauit quidem.

S E C T I O II.

Probatur eadem Exemptio ex Pontificum & Imperatorum Rescriptis.

Exemptionem prædictam Bullis ſuis plurimi Pontifices ab omni memoria confirmarunt & stabiluerunt.

Gregorius II. in Bulla, quam vide sub Num. 2. vbi postquam confirmasset liberam potestatem per præcedentia ſæcula exercitam in Elecione Abbatis, ſic alloquitur Abbatem S. Maximini Basinum. *Nec aliqua cuiuslibet dignitatis persona infra Monasterium, niſi à te, alione Abbatे tuo ſuccellore vocatus, quidquam pro ſuo libitu ordinare, vel temere exercere præſumat. Præterea Apostolica noſtra authoritate omnimodis interdicimus, ne cui unquam Eccleſia vel Sedi cum cambio aut aliquo ingenio ſubdatur, ſed tali immunitate & libertate, quali Regalia loca utuntur, inoffenſe & perpetualiter gaudeat.*

Agapetus II. qui vehementer defendit antiquissima Monasterij Iura, omni-que modo inhibet & prohibet, ne Ruopertus Archiepiscopus Treuirensis, vel vlli eius Succelfores, Eccleſia Treuirensi conentur ſubbere Monasterium; id enim vt idem ait Pontifex, iniuste conabatur Ruopertus, ſicut & ducentis poſtea annis, Albero idem conatus eſt; proinde antiquo Agapeti rescripto, reprimendus ab iniusto conatu, ſicut & Antecessor eius litteras Agapeti habes sub Num. 10.

Ioannes XIII. qui in ſuis Romanis de anno DCCCCLXVII. vbi potesta-tem Religioſorum circa liberam electionem Abbatis confirmasset, idem statuit quod ſupra S. Gregorius posuerat, *ne cui unquam Eccleſia vel Sedi &c. ſed tali libertate & immunitate, ſicut Prumiense Monasterium inoffenſe & perpetualiter perfruatur.* Erat autem tunc Prumiensis Monasterij fundatio adhuc in recenti memoria hominum, vt pote facta à Pipino Caroli M. Patre; proinde nemini ignotum erat Prumiām immediate ſubeffe Regibus & Imperatoribus in Temporalibus, Romano Pontifici in Spiritualibus. Itaque vt omnes præfertim antiquitatum minus ſcientes, rite intelligerent, quale ſit Monasterium S. Maximini, adhibetur exemplum Prumiensis Monasterij, litteras Ioannis XIII. habes sub Num. 14.

Ioannes XV. qui in litteris Romanis indictionis XV. sub Num. 17. eadem verba habet, que S. Gregorius & Ioannes XIII. posteriora tamen non nihil ſic variat, *Sed tali libertate & immunitate ſicut Prumiense Monasterium, ceteraque Regalia loca inoffenſe & perpetualiter fruatur.*

S. Leo IX. qui in litteris de Anno MLI. postquam prolixè ſtabiliuſſet iura

& possessiones Monasterij, vult omnia à se præcepta seruari ; iuxta id, quod S. Apostolica Sedi iure subiectum esse debet, & sub mundiburdio Regum & Imperatorum constat. sub Num. 23.

Innocentius II. qui in Romanis de anno MCXL. confirmatus priuilegia Maximinianorum dicit, se concedere, ut Ecclesia & Venerabilia loca, maximè quæ ad speciale Ius & singularem proprietatem S. R. I. spectant, specialioris prærogatione fortiantur honorem, & Apostolicae autoritatis munimine roborentur. Quonobrem &c. Deinceps enim bona S. Maximini recenset, eaque cum Monasterio sub Apostolica Sedis tutela & protectione suscipit & priuilegio communis. Mox addit eadem propè verba quæ supra Gregorius & Ioannes uterque posuerant, hæc videlicet, idem locus nulli unquam sedi vel Ecclesiæ subdatur, sed sub S. R. Ecclesiæ tute & Patrocinio & Imperatorum mundiburdio seu iustitione consistens ea libertate & immunitate fruatur, quam idem Monasterium à S. Pontificibus & Imperatoribus noscitur habuisse &c. Bullam habes sub Nu. 33.

Alij deinde Pontifices, qui in terminis habent hæc verba, *Monasterij S. Maximini Romana Ecclesiæ immediate subiecti*, vt expressè habent Romanæ litteræ Nicolai V. de anno MCCCLII. prid. Idib. Octobris, in quibus quartò id habetur, variata nonnihil phrasis in hæc verba, *Monasterium S. Maximini extra muros Treuirenses ad Romanam Ecclesiam nullo medio pertinens*. Item eiusdem, aliæ Romanæ de anno MCCCLXXIII. in quibus dicitur, *Abbas & Conuentus Monasterij S. Maximini extra muros Treuirenses Romana Ecclesiæ immediate subiecti*. Idem habetur in alijs eiusdem de anno MCCCC LXV. Idem habent Alexandri VI. Romanæ de anno MCCCC XCIII. Item eiusdem Romanæ aliæ de anno MDII. Item Pij Quarti Romanæ de anno MDLXIV. & Pij V. de anno MDLXX. Item Leonis X. de anno MDXIV. Item Clemencis VIII. de anno MDXV. Item Gregorij XIII. plures Romanæ de anno MDLXXXI, in quibus habetur, *Monasterium S. Maximini Sedi Apostolice immediate subiectum, prope & extra muros Treuirenses*. Item Romanæ Gregorij XV. de anno MDCXXI. in quibus ait. *Ceterum istud Christianæ pænitentia ac sanctimonia domicilium, Sedi Apostolica immediate subiectum, patrocinio nostro semper tuebimur*. Summa, posterioribus sacerulis plurimæ sunt tales litteræ sub hac clausula: *immediatè & sine medio*, in qualibet noti Abbatis electi confirmatione à Pontificibus expeditæ, quarum exemplaria sub N. 58. habes, in quibus præfatum Monasterium semper dicitur immediate S. Sedi subiectum, atque eiusdem Abbatii electo, vt tali, à Pontifice Max. confirmatio conceditur.

Pontificibus Summis magno numero ad stipulantur Imperatores, qui in Rescriptis suis ea de re amplissimè testantur, vt supra copiosè ex eorummet verbis ostensum est.

SECTIO III.

Certissimis Indicijs & notis eadem exemptio demonstratur.

Manifestè quidem per supradicta & sufficientissimè probata est omnimoda Monasterij S. Maximini in Ecclesiasticis exemptio & immediata S. Sedi subiectio; sed & insuper ex usu ipso perpetuo, & ab omni memoria exercita praxi Ecclesiæ euincitur, per sequentes notas & indicia.

Primò, quia quoties nouū Abbatem in dicto Monasterio eligi contingit secū

dum